

A lettrizmus műfaji-szerkezeti struktúrája tehát meghatározza az alkotás és a befogadás mechanizmusait, a médiumok közötti dialogicitás pedig egy olyan intermediális hálózatot teremt, amelyben egy képzőművész alkotását besorolhatjuk a vizuális költemények irodalmi kategóriájába is, ugyanakkor egy költő alkotása is lehet csupán képzőművészeti fogalommal körülírható mű. Szkárosi Endre ezért is óvja az irodalom- és művészetkritikai gyakorlatot attól az „elvieken nehezen védhető munkamegosztási” szemlélettől, amely aszerint értékeli a művet, hogy alkotóját melyik művészetkritikai terület tartja nyilván.²³

A *met Amorf ózis* a művészetek közötti átjárhatóságot prezentálja: a felismert betűk hangélménnyé konvertálódhatnak a befogadóban, viszont a képpé vált graféma már kevésbé szólaltatható meg, elszakad eredeti funkciójától, és a képzőművészet esztétikai para-

2B²⁴

digmaival, a tér és az idő koordinátáival írható körül. Valamint etikai paraméterekkel. Mert ebben a szemlélésben önnön változásainkra is rábukkanhatunk.

„A művészet metamorfózis: a föld-festék, a kő, az agyag átváltoztatása, ha nem is arannyá, de talán valami még fontosabbá” – írja Lajta Gábor.²⁵ Ez az alakváltozás történik L. Simon László kötetében is. Nem arannyá, de sokkal többé: lélekké válik a holt betű.

23 „Cage esetében ez ahhoz vezetne, hogy a mezosztichonok zene-művek; Schwitters viszont egyáltalán nem volt zenész: őt még leginkább a művészettörténet tartja számon, az *Ursonatét* azonban nehéz volna akár csak képversnek tekinteni is”. SZKÁROSI Endre, *Mi az, hogy avantgárd. Írások az avantgárd hagyománytörténetéből*, Magyar Műhely Kiadó, Budapest, 2006, 69.

24 A költő a 2B metamorfózisából egy nagyméretű, kb 1,5x1,5 méteres kék-fekete suba- és szőnyegtervet is készített.

25 LAJTA Gábor, *Az átjárható világok köztes tere: a művész műterme*, 2010. március, <http://artportal.sigmanet.hu>

L. SIMON LÁSZLÓ

Bevásárlás

*Két sín közé szorulva
tolom a kocsit a végtelen polcok mentén;
zacskós gyerekek,
tartósított életkezdemények,
elősütött ábrándok,
félkész valóság
a lejárt szavatosságú vágyak mögé rejtve.
Szép, napos, nyári vasárnap este.*

Sütemény

*Végy pár kimagozott férfit,
szemük árkat töltsd fel édes sziruppal,
nézd végig, ahogy kiizzadják magukból az emlékeiket,
s hagyd őket kinlódni a ragadós tésztában,
a forró sütőben,
és a vasárnapi vendégek fénylő fogai közt!*

Desszert

*Színezett álmok a befőttesüvegben,
habosított műszörme, mázas üvegszem.
Vállamban platinagolyó a régi ütések nyoma,
ajándék, édes desszert: ebéd után az utolsó vacsora.*